

Třista let trčet na ulicích je má práce  
Už třista let v hlubinění, můžu smát se.  
Třista let mám náhled nad životem, a teď už dávno chápeš kdo vlastně jsem. Chrlič (ooohh)  
Co do mě dáš, to vychrlím,  
jen z výšky ční, je údělem mým, odvěkým údělem mým.  
Už třista let sluncem rozparován, deštěm zmáčen  
Já se chci smát, ale třista let znám, zvuky pláče.  
Koulím slzy příval na přívalem, co dělat mám když už teď nejsem.  
. Chrlič (ooohh)  
Co do mě dáš, to vychrlím,  
jen z výšky ční, je údělem mým.  
Chrličem třista let jsem a chrličem zůstanu,  
chrličem nesmrtelným a znamením lidských dnů.  
Postavou pravdivější než postavy z románů.  
Já pravdu nepolykám, tu vychrlím ze chřtánů.  
Co do mě dáš, to vychrlím,  
jen z výšky ční, je údělem mým.  
Co do mě dáš, to vychrlím,  
jen z výšky ční, je údělem mým, odvěkým údělem mým